

Mál nr. 317/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna sjúklingatryggingar X****Möguleg skaðabótaábyrgð skv. lögum um sjúklingatryggingu nr. 111/2000
vegna húðmeðferðar í mars 2015.****Gögn.**

Málskot, móttakið 19.10.2018 ásamt gögnum.
Bréf V, dags. 20.11.2018.
Tölvupóstur lögmanns M, dags. 22.11.2018.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði til X vegna litabreytinga í húð og í þeim tilgangi að fá fjarlægða brúna bletti. Hjá X fékk M svokallaða lasermeðferð vegna litabreytinga á húð á bringu, milli brjósta og á upphandleggjum. M kveðst hafa brunnið illa eftir meðferðina og hafi hún haft í för með sér líkamstjón. Í lýsingu X af meðferð M kemur fram að sérstakt lasertæki hafi verið notað við meðferðina og á því hafi verið meðalstyrkur sem ekki geti skemmt litafrumur í húð. Einnig kemur fram í lýsingu X að M hafi verið upplýst um að eftir hverja meðferð geti myndast kubbarar eða rendur, roði eða bólga á því svæði sem meðhöndlað er, en það jafni sig jafnan eftir nokkra daga.

M telur að mistök hafi verið gerð við meðferð hjá X og vísar til 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 til stuðnings skaðabótakröfu sinni. Þó röksemdafærsla M sé ekki ítarleg í málskoti er það vísað til álits Landlæknis og verður að ætla að þar sé átt við bréf þess efnis dags. 7. nóvember 2017.

V telur að ekki sé sýnt fram á bótaskilyrði skv. lögum um sjúklingatryggingu. Ekki sé skýrt á hvaða tölulið 2. gr. laganna M byggir og vísar V einnig til fjölda skipta sem M sótti ýmis konar meðferð hjá X á tímabilinu 3. mars 2015 til 12. febrúar 2016. V vísar einnig til þess að álit Landlæknis byggir m.a. á því að of háir styrkur hafi verið notaðir við húðmeðferð M án þess að fyrir því liggi sönnun. Einnig dregur V álit Landlæknis í efa þar sem álitsgjafi í því máli starfi hjá fyrirtæki sem sé samkeppnisaðili X í húðmeðferðum.

Álit.

M var til meðhöndlunar sem sjúklingur í skilningi 1. gr. laga um sjúklingatryggingu þegar hún fékk meðferð hjá X vegna litabreytinga í húð. Bótareglur 2. gr. laga um sjúklingatryggingu eiga því við og er ekki annað hægt að álykta af málalíbúnaði M en að hún telji að hún hafi orðið fyrir líkamstjóni og það megi að öllum líkindum rekja til þess sem kemur fram í 1. tölulið 2. gr. laganna, sem segir: „Ætla má að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði.“

Til þess að meta hvort umrætt bótaskilyrði sé uppfyllt m.v. þær sönnunarkröfur sem gerðar eru í umræddum lögum verður litið til þeirra sérfræðigagna sem liggja fyrir um meðferð þá sem M fékk í greint sinn. Þar verður ekki litið framhjá niðurstöðu Landlæknis vegna kvörtunar M til þess embættis og er birt í áliti hans með bréfi dags. 7. nóvember 2017. Ekki hafa verið lögð fram gögn eða nægilega skýrar ástæður til að líta framhjá þeirri efnislegu niðurstöðu sem í álitinu fólst og verður hún því lögð til grundvallar við mat á því að meðferð M hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hefði verið og hún hafi að öllum líkindum hlotið líkamstjón vegna þess. Verður réttur hennar til bóta úr sjúklingatryggingu X hjá V því viðurkenndur.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík 20. desember 2018.

Valgeir Pálsson lögm.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.